

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 9Csp/43/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317204137
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5317204137.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťákovou v právnej veci žalobcu WM Consulting & Communication, s. r. o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 34 127 798, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman Kvasnica a partneri, so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598 proti žalovanému I. Š., nar. XX. X. XXXX, bytom XXX XX E. L. T. XXX o zaplatenie 446,11€ s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, ktorá bola Okresnému súdu Čadca doručená dňa 29. 5. 2017, sa žalobca voči žalovanému domáha zaplatenia istiny vo výške 446,11 € s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že dňa 19. 7. 2005 bola medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a. s., IČO: 00 151 653 uzavretá zmluva o kontokorentnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX/X/X, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a. s. poskytla žalovanému k jeho bežnému účtu číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX kontokorentný úver vo výške úverového rámca 15 000,-- Sk. Kontokorentný úver bol žalovanému poskytnutý na dobu určitú, pričom doba trvania zmluvy o kontokorentnom úvere sa v zmysle článku III. bod 1 zmluvy o úvere predlžovala vždy o dobu jedného roka, nakoľko žalovaný neoznámil Slovenskej sporiteľni, a. s. najneskôr v lehote 1 mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predĺženej), že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy o úvere. V dôsledku poskytnutého kontokorentného úveru vo výške 15 000,-- Sk Slovenská sporiteľňa, a. s. realizovala platobné príkazy žalovaného na prevod alebo výbery z bežného účtu vo výške 15 000,-- Sk, aj keď reálne žalovaný finančné prostriedky v tejto výške nemal k dispozícii na bežnom účte. Žalovaný kontokorentný úver počas celej doby trvania zmluvného vzťahu aktívne využíval, t. j. čerpal poskytnutý kontokorentný úver v rôznych výškach a následne úhradami poukazovanými na bežný účet, dorovnával mínusový zostatok na účte, t. j. jednalo sa o „kolobeh finančných prostriedkov“, kedy žalovaný využil finančné prostriedky poskytnuté Slovenskou sporiteľňou, a. s. a následne úhradami dorovnal zostatok na bežnom účte. Nakoľko žalovaný prekročil na svojom bežnom účte výšku poskytnutého kontokorentného úveru, t. j. dostal sa do nepovoleného prečerpania, toto nepovolené prečerpanie nedorovnal, čím porušil zmluvné podmienky, došlo k zrušeniu bežného účtu žalovaného, a teda aj k zastaveniu poskytovania kontokorentného úveru. Dňa 25. 9. 2014 bola pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a. s. voči žalovanému zmluvou o postúpení pohľadávok číslo 1352/2014/CE postúpená na žalobcu, nakoľko boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky pre postúpenie pohľadávky. Oznámením zo dňa 7. 10. 2014 upovedomila Slovenská sporiteľňa, a. s. žalovaného o postúpení pohľadávky, pričom bol žalovaný zároveň informovaný o tom, že uhradiť pohľadávku zo zmluvy o úvere je možné výlučne postupníkovi, t. j. žalobcovi. Vzhľadom k tomu, že žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere neplnil

riadne, ku dňu postúpenia pohľadávky, t. j. k 25. 9. 2014 dosiahla výška splatného dlhu žalovaného celkom sumu 446,11 €. Uvedená suma pozostávala z istiny vo výške 400,36 € a príslušenstva vo výške 45,75 €. Výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 18. 3. 2015 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy. Nakoľko žalovaný napriek výzve nezaplatil dlh zo zmluvy o úvere, žalobca pristúpil k podaniu žaloby voči žalovanému. Žalobca sa domáha voči žalovanému zaplatenia dlžnej sumy ku dňu 25. 9. 2014 vo výške 446,11 € a ďalšieho príslušenstva pohľadávky od 26. 9. 2014, a to úrokov, úrokov z omeškania a trov konania. Príslušenstvo uplatnené žalobou predstavujú: zmluvný 11,15% ročný úrok z poskytnutého kontokorentného úveru, určený podľa článku I. bod 1 zmluvy o úvere, pričom podľa bodu 7.4.2 všeobecných obchodných podmienok sa úver úročí denne odo dňa poskytnutia úveru (vrátane) do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru (vrátane), zákonný 8% ročný úrok z omeškania. Pretože zmluva o úvere bola uzatvorená pred 1. 2. 2013, na úroky z omeškania je potrebné aplikovať predpisy účinné do 31. 1. 2013.

2. Podaním doručeným súdu dňa 25. 1. 2018 žalobca uviedol, že ním uplatňovaná pohľadávka vo výške 446,11 € vyčíslená ku dňu 25. 9. 2014 pozostáva z istiny vo výške 400,36 € a príslušenstva vo výške 45,75 €. Suma 400,36 € predstavuje peňažné prostriedky poskytnuté právny predchodcom žalobcu a vyčerpané žalovaným. To znamená, že žalovaný bol oprávnený čerpať poskytnuté peňažné prostriedky, a to prevodom z účtu alebo výbermi z účtu, pričom tieto úhradami dorovnal do výšky poskytnutého úverového rámca. V prípade, že žalovaný nezaplatil žiadnu sumu, došlo k navýšeniu mínusového zostatku na jeho bežnom účte, pričom v prípade, že žalovaný nezaplatil nič, dostal sa nezaplatením úrokov a poplatkov až do nepovoleného prečerpania. Tento spôsob splácania bol medzi zmluvnými stranami dohodnutý v bode 7.3.1 Všeobecných obchodných podmienok. Príslušenstvo vo výške 45,75 € sa skladá z úrokov z omeškania vo výške 45,75 €, vyčíslených z aktuálnej splatnej istiny za obdobie do dňa vyčíslenia pohľadávky, t. j. do 25. 9. 2014, pri úročení aktuálnej splatnej istiny úrokom z omeškania vo výške 8% ročne. Počas trvania zmluvného vzťahu žalovaný opakovane využíval možnosť prečerpania poskytnutých finančných prostriedkov. V prípade, že žalovaný prekročil realizovanými transakciami limit, ktorý mu bol právny predchodcom žalobcu poskytnutý, a teda dostal sa do nepovoleného prečerpania, vznikla mu podľa bodu 7.4.4 Všeobecných obchodných podmienok povinnosť platiť okrem úrokov aj úroky z omeškania, tzv. úroky z prečerpania, a to z dlžnej čiastky predstavujúcej nepovolené prečerpanie. Toto nepovolené prečerpanie sa určilo úrokom z omeškania denne od prvého dňa nepovoleného prečerpania (vrátane) až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu splatenia nepovoleného prečerpania.

3. Podaním doručeným súdu dňa 27. 6. 2018 žalobca uviedol, že nakoľko sa jedná o úver poskytnutý formou pripísania peňažných prostriedkov k bežnému účtu, žalovaný nemal s právny predchodcom žalobcu dohodnutý presný splátkový kalendár, resp. dátum splatnosti jednotlivých splátok úveru. Žalovaný bol oprávnený čerpať poskytnuté peňažné prostriedky, a to formou realizácie platobných príkazov, prevodov alebo výberov z účtu, pričom jeho povinnosťou bolo realizovať tieto transakcie iba do výšky jemu poskytnutých peňažných prostriedkov. Súčasne bol žalovaný následne povinný realizovať úhrady, v akomkoľvek čase a výške tak, aby neprekročil úverový limit a nedostal sa do nepovoleného prečerpania.

4. Podaním doručeným súdu dňa 20. 11. 2018 žalobca uviedol, že pohľadávka vo výške 446,11 € pozostáva z istiny vo výške 400,36 € a príslušenstva vo výške 45,75 €. K istine vo výške 400,36 € uviedol, že na základe zmluvy o kontokorentnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX/X/X zo dňa 19. 7. 2005 bol žalovaný oprávnený čerpať poskytnuté finančné prostriedky, a to až do výšky 15 000,-- Sk /497,91 €. Z prehľadu transakcií na účte žalovaného vyplýva, že žalovaný reálne čerpal finančné prostriedky poskytnuté právny predchodcom žalobcu, a to v plnej výške, pričom ku dňu postúpenia pohľadávky predstavoval konečný zostatok na účte žalovaného sumu mínus 400,63 €. Spôsob splácania úveru vyplýva z bodu 7.3.1 Všeobecných obchodných podmienok. Žalobca tvrdí, že išlo o kolobeh finančných transakcií, kedy žalovaný mohol na svojom bežnom účte opakovane čerpať finančné prostriedky poskytnuté právny predchodcom žalobcu, pričom nebol oprávnený čerpať úverový rámec v prípade, ak zostatok na účte dosiahol sumu mínus 497,91 €. To znamená, že ak zostatok na účte žalovaného predstavoval sumu mínus 497,91 €, žalovaný nebol ďalej oprávnený čerpať finančné prostriedky od právneho predchodcu žalobcu, pričom v dôsledku nezaplatenia zmluvne dohodnutých úrokov a poplatkov bol povinný splatiť sumu prevyšujúcu tento poskytnutý úverový rámec. Nakoľko žalovaný plne vyčerpal poskytnutý úverový rámec a na účte už neuskutočňoval žiadne platby, právny predchodca žalobcu pristúpil v súlade s bodom 7.6.1 k zastaveniu poskytnutia a čerpania úveru a žalovaný bol povinný úverový rámec splatiť.

Suma vo výške 400,36 € predstavuje čistú istinu pohľadávky, t. j. sumu, ktorú žalovaný reálne vyčerpал a nevrátil, pričom v tejto sume nie sú zahrnuté žiadne zmluvné úroky, či poplatky. K otázke uplatnených zmluvných úrokov žalobca uviedol, že ako veriteľ si právny nárok na zaplatenie úrokov uplatňuje do úplného splatenia istiny pohľadávky, a to v súlade s § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, ako aj v zmysle bodu 7.4.2 Všeobecných obchodných podmienok (účinných v čase uzatvorenia zmluvy o úvere), ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere a žalovaný svojim podpisom deklaroval, že sa s nimi oboznámil. Žalobca uviedol, že pojmy splatnosť a splatenie, resp. vrátenie sú sice pojmy podobné, nie však totožné. Právna úprava pri zmluvných úrokoch správne používa pojem splatenie, resp. vrátenie, ktorým pri gramatickom výklade citovaných ustanovení rozumie moment úhrady celej poskytnutej sumy. Zmluvný úrok predstavuje odmenu veriteľa za poskytnutie finančných prostriedkov, z čoho logicky vyplýva, že táto odmena mu prináleží do momentu, kým sú dlžníkovi poskytnuté, resp. kým nie sú veriteľovi vrátené, zatiaľ čo úrok z omeškania je sankciou za porušenie zmluvných záväzkov. Jedná sa teda o dva samostatné a svojou povahou odlišné právne inštitúty, ktoré existujú nezávisle od seba. Nesprávna aplikácia pojmu splatnosť v rámci peňažných záväzkov by znamenala motiváciu dlžníkov k neplneniu si svojich zmluvných záväzkov voči veriteľom, čo by veriteľov nútilo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky, na základe ktorého by už dlžník bol povinný platiť iba úrok z omeškania, ktorý je spravidla nižší ako zmluvný úrok. Žiadne zákonné ustanovenie *expressis verbis* neustanovuje právo veriteľa na zmluvné úroky iba do splatnosti úveru (konečnej alebo mimoriadnej). Aj za predpokladu, že by takéto ustanovenie existovalo vzhľadom na prevažne dispozitívnu povahu zmluvného práva (v rámci Občianskeho aj Obchodného zákonníka) nič nebránilo odlišnej úprave v rámci článku 7.4.2 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré nepochybne tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 33 Odo 657/2005 zo dňa 27. 6. 2007, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 33 Cbo 140/2014 zo dňa 24. 7. 2014, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 1. 5. 1996 publikované v časopise *Zo súdnej praxe* č. 55/1996, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 8 Co 178/2017 zo dňa 7. 9. 2017. Uviedol, že ustanovenie bodu 7.4.2 Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu nemožno považovať za neplatné z dôvodu, že nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Dané ustanovenie sa týka hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny (odplaty), čiže sa nepovažuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to s poukazom na § 53 ods. 1 druhej vety Občianskeho zákonníka. Nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

5. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 24. 1. 2018. Lehota na vyjadrenie žalovanému uplynula márne.

6. Žalobca súhlasil, aby súd vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti. Súd preto konal v jeho neprítomnosti.

7. Vykonaným dokazovaním, a to vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, vyjadrením žalovaného, oboznámením listinných dôkazov, najmä podanej žaloby, zmluvy o kontokorentnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX/X/X zo dňa 19. 7. 2005, oznámenia o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 7. 10. 2014, výzvy na zaplatenie pohľadávky zo dňa 18. 3. 2015, všeobecných obchodných podmienok, podania žalobcu doručeného súdu dňa 25. 1. 2018, zo dňa 27. 6. 2018 a zo dňa 20. 11. 2018, výpisu z účtu žalovaného, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

8. Dňa 19. 7. 2005 bola medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalovaným uzatvorená zmluva o kontokorentnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX/X/X. Žalovaný je v zmluve identifikovaný svojim menom, priezviskom, rodným číslom, bydliskom a dokladom totožnosti. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie kontokorentného úveru na v tom čase platnú menu vo výške úverového rámca 15 000,-- Sk, ktorý sa právny predchodca žalobcu zaviazal žalovanému poskytnúť tým spôsobom, že bude realizovať príkazy žalovaného na prevod alebo výbery finančných prostriedkov z účtu uvedeného v zmluve aj v prípade, ak nebude existovať žalovaného pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom v hotovosti na tento účet, a to do výšky úverového rámca. Žalovaný sa zaviazal splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase. Úroková sadzba bola dojednaná premenlivá a ku dňu uzatvorenia zmluvy vo výške 11,15% ročne. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná ku dňu 18. 7. 2006 s tým, že podľa čl. III bod 1 zmluvy bola zmluva uzatvorená na dobu určitú, a to na dobu jedného roka odo dňa jej podpísania zmluvnými stranami a doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predĺženej), že

nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú podľa čl. III bod 7 zmluvy Všeobecné obchodné podmienky.

9. Oznámením zo dňa 7. 10. 2014 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky z nepovoleného prečerpania na účte na spoločnosť žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok číslo 1352/2014/CE uzatvorenej dňa 25. 9. 2014 vo výške 446,11 € s príslušenstvom.

10. Výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 18. 3. 2015 žalobca vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy 482,66 € z titulu zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 19. 7. 2005.

11. Podľa bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok účinných od 1. 8. 2002 v znení dodatku číslo 1 účinného do 1. 1. 2003, dodatku číslo 2 účinného od 30. 9. 2003 a dodatku číslo 3 účinného od 1. 9. 2004 klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vznikla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek svoju požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky.

12. Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2007 na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2007 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2007 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2007 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2007 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2007 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného do 12. 6. 2014 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. V súdenom prípade žalobca uplatnený nárok na zaplatenie sumy vo výške 446,11 € s príslušenstvom skutkovo odvodzuje od zmluvy o kontokorentnom úvere XXXXXXXXXXXX/X/X zo dňa 19. 7. 2005 a zmluvy o postúpení pohľadávok číslo XXXX/XXXX/CE zo dňa 25. 9. 2014.

14. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalovaným bola dňa 19. 7. 2005 uzatvorená zmluva o kontokorentnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX/X/X. Pri uzatváraní predmetnej zmluvy o kontokorentnom úvere právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Je to skutočnosť všeobecne známa a vyplýva i z verejne dostupných údajov obchodného registra. Spĺňa preto predpoklady veriteľa v zmysle vyššie citovaného § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. a dodávateľa podľa vyššie citovaného 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný je v zmluve identifikovaný svojim menom, priezviskom, rodným číslom, bydliskom a číslom občianskeho preukazu, t. j. identifikačnými údajmi fyzickej osoby nepodnikateľa. Spĺňa preto predpoklady spotrebiteľa v zmysle vyššie citovaného 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. a § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Zmluva o kontokorentnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX/X/X zo dňa 19. 7. 2005 je preto zmluvou spotrebiteľskou a právny vzťah založený predmetnou zmluvou je vzťahom spotrebiteľským podliehajúcim právnej úprave zákona č. 258/2001 Z. z. a Občianskeho zákonníka.

15. Na základe predmetnej zmluvy sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému kontokorentný úver s výškou úverového rámca na v tom čase platnú menu 15 000,-- Sk tak, že bude realizovať príkazy žalovaného na prevod alebo výbery finančných prostriedkov z účtu uvedeného v zmluve aj v prípade, ak nebude existovať žalovaného pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom v hotovosti na tento účet, a to do výšky úverového rámca. Žalovaný poskytnutie kontokorentného úveru na základe zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 19. 7. 2005 v konaní nerozporoval a nerozporoval ani tvrdenie žalobcu, že poskytnutý kontokorentný úver riadne a včas neuhradil. Súd preto vzal za nesporné, že právny predchodca žalobcu žalovanému na základe zmluvy o kontokorentnom úvere číslo XXXXXXXXXXXX/X/X zo dňa 19. 7. 2005 poskytol kontokorentný úver s dojednaným úverovým rámcom vo výške 497,91 € (15 000,-- Sk), vo vzťahu ku ktorému žalovaný porušil svoju povinnosť poskytnutý úver riadne a včas splatiť.

16. Vykonaným dokazovaním, a to oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 7. 10. 2014, mal súd ďalej preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s. pohľadávku voči žalovanému vo výške 446,11 € postúpila zmluvou o postúpení pohľadávok číslo XXXX/XXXX/CE zo dňa 25. 9. 2014 na obchodnú spoločnosť žalobcu.

17. V zmysle vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je banka oprávnená písomnou zmluvou postúpiť inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, ako postupníkovi, svoju pohľadávku aj bez súhlasu klienta za podmienky, že klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splátku istiny úveru a/ alebo úrokov alebo častí, jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Toto právo banka uplatniť nemôže, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Uvedené ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je vo vzťahu k § 524 Občianskeho zákonníka ustanovením lex specialis, v dôsledku čoho sa uplatní prednostne a dodržanie podmienok stanovených citovaným § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. sa vyžaduje, ak banka nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, ktorú voči nemu má, na tretiu osobu.

18. V súdenom prípade žalobca súhlas žalovaného s postúpením pohľadávky zo zmluvy o kontokorentnom úvere číslo XXXXXXXXXX/X/X zo dňa 19. 7. 2005 odvodzoval od čl. 19.16 Všeobecných obchodných podmienok. Z citovaného článku vyplýva, že klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah z ktorého vyplývajú a klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči banke len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. Uvedené dojednanie obsiahnuté v čl. 19.16 Všeobecných obchodných podmienok nebolo so žalovaným individuálne dojednané, ale bolo začlenené do všeobecných obchodných podmienok, ktoré majú mať technicky a vysvetľujúci charakter. Prítom podľa názoru súdu toto ustanovenie zásadným spôsobom ovplyvňuje právne postavenie žalovaného a zhoršuje jeho postavenie ako spotrebiteľa oproti právnej úprave zakotvenej v platnom vnútroštátnom práve. Do všeobecných obchodných podmienok takéto ustanovenia ovplyvňujúce právne postavenie zmluvných strán začlenené byť nemajú. Okrem toho Všeobecné obchodné podmienky, na ktoré žalobca odkazuje, žalovaným podpísané nie sú, čo vyvoláva pochybnosti o tom, či žalovaný bol skutočne aj s týmto ustanovením, na ktoré žalobca odkazuje, oboznámený a poučený o jeho dôsledkoch. Zo všetkých uvedených dôvodov bol súd preto toho názoru, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, na ktorú prihliadať nemožno. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na závery uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 103/2016-17 zo dňa 24. februára 2016, kde sa ústavný súd zaoberal neprijateľnosťou obdobnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Na uvedené ustanovenie čl. 19.16 Všeobecných obchodných podmienok ako súhlas žalovaného s postúpením pohľadávky preto súd pri svojom rozhodovaní prihliadať nemohol. Iný osobitný súhlas žalovaného s postúpením pohľadávky žalobca v konaní nepredložil. Preto podľa názoru súdu žalobca nepreukázal, že žalovaný vyslovil osobitný súhlas s postúpením pohľadávky z titulu predmetnej zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 19. 7. 2005, a preto žalobcu v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať splnenie vyššie uvedených podmienok stanovených ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z..

19. Súd po zhodnotení všetkých v konaní vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal ani splnenie podmienok uvedených v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. pre platné postúpenie pohľadávky z titulu zmluvy o kontokorentnom úvere číslo XXXXXXXXXX/X/X. Žalobca v konaní nepreukázal, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a. s. zaslala žalovanému písomnú výzvu na splatenie splatného dlhu, s ktorým žalovaný bol napriek výzve v omeškaní viac ako 90 dní. Žalobca v tomto smere nepredložil žiadny právne relevantný dôkaz. V tomto smere súd tiež uvádza, že iba samotné predloženie výzvy bez ďalšieho dôkazu, že skutočne k odoslaniu takejto výzvy žalovanému zo strany jeho právneho predchodcu došlo, nepostačuje. Preto zo všetkých uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, že banka pred postúpením svojej pohľadávky, ktorú mala voči žalovanému, žalovanému zaslala výzvu na splnenie záväzku a žalovaný napriek výzve zostal so splatením splatného dlhu v omeškaní, v dôsledku čoho žalobca ani nepreukázal v konaní svoju aktívnu legitímáciu. V tomto smere súd poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28. marca 2018. Z uvedených

dôvodov bol súd preto, keďže žalobca v konaní nepreukázal svoju aktívnu legitimáciu, nútený žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

20. Žalovaný bol v konaní voči žalobcovi v celom rozsahu úspešný. Prináležal by mu preto voči žalobcovi v súlade s vyššie citovaným § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Keďže však žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu voči žalobcovi ani nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p. ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.